

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
SESSION DE 1935-1936	N° 181		ZITTINGSJAAR 1935-1936
	SÉANCE du 27 Mars 1936	VERGADERING van 27 Maart 1936	

PROJET DE LOI

complétant la loi du 28 février 1882 sur la chasse, modifiée par la loi du 4 avril 1900.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MADAME, MESSIEURS,

Hors le cas prévu par l'alinéa dernier de son article 7, la loi du 28 février 1882 sur la chasse, modifiée par la loi du 4 avril 1900, ne permet pas d'appliquer aux délits qu'elle prévoit, l'article 85 du Code pénal autorisant le juge, en cas de circonstances atténuantes, à réduire les peines correctionnelles édictées par la loi ou à y substituer des peines de police.

Sous réserve de l'article 7 précité, le système des peines établi par cette législation est le suivant :

1° Tantôt l'amende seule est prévue, sans que le juge puisse l'atténuer ou descendre au-dessous du minimum édicté : c'est le système des articles 2, 3, 4, 5 et 6, de l'alinéa 2 de l'article 8, et des articles 10, 14, 20;

2° Tantôt une amende et un emprisonnement principal sont édictés (alinéas 1 et 3 de l'article 8, et articles 15 et 16), mais avec faculté, en vertu de l'article 19, s'il existe des circonstances atténuantes et s'il n'y a pas récidive, de prononcer l'amende seule ou l'emprisonnement seul, sans toutefois pouvoir descendre au-dessous du minimum prévu par la loi pour l'amende ou l'emprisonnement, ni, à plus forte raison, prononcer des peines de police.

Ce régime qui, pour toute infraction autre que celles prévues par l'article 7, empêche la contraventionnalisation du délit, si atténuantes que puissent être dans certains cas les circonstances, apparaît trop rigide, si l'on songe que la loi permet de contraventionnaliser les vols simples (articles 463 et 85 du Code pénal, et article 2 de la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes), et qu'il est de pratique constante d'user de cette faculté à l'égard de menus vols.

ONTWERP VAN WET

waarbij de wet op de jacht van 28 Februari 1882, gewijzigd bij de wet van 4 April 1900, aangevuld wordt.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MEVROUW, MIJNE HEEREN,

De wet op de jacht van 28 Februari 1882, gewijzigd bij de wet van 4 April 1900, laat niet toe, buiten het in de laatste alinea van haar artikel 7 bedoeld geval, op de door haar voorziene misdrijven, artikel 85 van het Wetboek van Strafrecht toe te passen, bij welk artikel de rechter er toe gemachtigd wordt, in geval van verzachtende omstandigheden, de door de wet voorgeschreven correctioneel straffen te verminderen of ze door politiestraffen te vervangen.

Onder voorbehoud van het bovenvermeld artikel 7, werd door die wetten het volgende strafstelsel ingevoerd :

1° Nu eens is alleen de geldboete voorzien zonder dat de rechter haar kan verzachten of beneden het voorgeschreven minimum kan dalen : dit is het stelsel bepaald in de artikelen 2, 3, 4, 5 en 6; in de tweede alinea van artikel 8 en in de artikelen 10, 14, 20;

2° Dan weer worden een geldboete en een hoofd-gevangenisstraf voorgeschreven (alinea's 1 en 3 van artikel 8, en artikelen 15 en 16), doch met het vermogen, krachtens artikel 19, indien er verzachtende omstandigheden bestaan en zoo er geen herhaling is, alleen de geldboete of alleen de gevangenisstraf uit te spreken, zonder echter beneden het voor de geldboete of voor de gevangenisstraf bij de wet voorziene minimum te kunnen dalen en, met des te meer reden, zonder politiestraffen te mogen uitspreken.

Dit regime dat voor elk misdrijf, met uitzondering van de bij artikel 7 voorziene misdrijven, het contraventionaliseeren van het wanbedrijf belet, hoe verzachtend ook de omstandigheden in sommige gevallen mogen zijn, komt te strak voor wanneer men bedenkt dat, voor eenvoudigen diefstal, de wet de contraventionaliseering toelaat (artikelen 463 en 85 van het Wetboek van Strafrecht en artikel 2 der wet van 4 October 1867 op de verzachtende omstandigheden) en dat het een vaste gewoonte is van deze bevoegdheid gebruik te maken wanneer het geringe diefstallen betreft.

Le projet de loi que le Gouvernement a l'honneur de vous soumettre rend l'article 85 du Code pénal applicable à tous les délits prévus par la loi sur la chasse. En permettant ainsi de contraventionnaliser ces délits en cas de circonstances atténuantes, il contribuera à désencombrer les tribunaux correctionnels.

En cas de renvoi devant le tribunal de police, l'application de l'article 20 de la loi du 28 février 1882, aura lieu comme suit : si l'arme a été remise à l'agent verbalisant, elle sera confisquée; si elle ne l'a pas été, l'amende spéciale de 100 francs, prévue par cet article, sera appliquée sans réduction. La disposition est conforme au caractère que la jurisprudence a reconnu à cette amende qui tient lieu de confiscation.

Le présent projet de loi rend également applicable aux infractions de chasse le chapitre VII du livre 1er du Code pénal, par dérogation à l'article 100 de ce Code.

Le Ministre de la Justice,
E. SOUDAN

PROJET DE LOI

LÉOPOLD III, ROI DES BELGES,
A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre de la Justice,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre de la Justice est chargé de présenter, en Notre Nom, aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

Article unique.

Il est ajouté à la loi du 28 février 1882 sur la chasse, modifiée par la loi du 4 avril 1900, une disposition ainsi conçue :

« Art. 30. — Les dispositions du livre 1er du Code pénal, sans exception du chapitre VII et de l'article 85, sont applicables aux infractions prévues par la présente loi. Toutefois, dans le cas d'admission de circonstances atténuantes, l'amende spéciale, prévue par le second alinéa de l'article 20 n'est pas réduite et le tribunal de police est compétent pour la prononcer. »

Donné à Bruxelles, le 26 mars 1936.

PAR LE ROI :

Le Ministre de la Justice,

LÉOPOLD.

E. SOUDAN

Het wetsontwerp dat de Regeering de eer heeft U ter goedkeuring voor te leggen, maakt artikel 85 van het Wetboek van Strafrecht toepasselijk op al de bij de wet op de jacht voorziene wanbedrijven. Door het aldus toe te laten dat deze wanbedrijven, in geval van verzachtende omstandigheden, naar de politierechtbank worden verwezen, zal dit artikel er toe bijdragen het werk van de correctionele rechtbanken te verlichten.

Bij verwijzing van de zaak naar de politierechtbank, zal artikel 20 der wet van 23 Februari 1882 als volgt worden toegepast : zoo het wapen aan den agent die het proces-verbaal opmaakte, is afgegeven geworden, wordt het verbeurd verklaard; zoo het niet is afgegeven geworden, wordt de in dat artikel voorziene bijzondere geldboete van 100 frank zonder vermindering opgelegd. De bepaling strookt met het karakter dat de rechtspleging aan deze geldboete, die de verbeurdverklaring vervangt, heeft toegekend.

Door dit wetsontwerp wordt hoofdstuk VII van boek I van het Wetboek van Strafrecht, in afwijking van artikel 100 van dit Wetboek, eveneens op de jachtmisdrijven van toepassing.

De Minister van Justitie,
E. SOUDAN

WETSONTWERP

LÉOPOLD III, KONING DER BELGEN,
Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL.

Op de voordracht van Onzen Minister van Justitie,

WIJ HERBEN BESLOTEN EN WIJ BESLUITEN :

Onze Minister van Justitie is gelast, in Onzen Naam, bij de Wetgevende Kamers, het ontwerp van wet in de dienen waarvan de inhoud volgt :

Eenig artikel.

Aan de wet op de jacht van 28 Februari 1882, gewijzigd bij de wet van 4 April 1900, wordt een bepaling toegevoegd, die luidt als volgt :

« Art. 30. — De bepalingen van Boek 1 van het Wetboek van Strafrecht, hoofdstuk VII en artikel 85 niet uitgezonderd, zijn op de bij deze wet voorziene misdrijven van toepassing. Wanneer echter verzachtende omstandigheden worden aangenomen, wordt de bij de tweede alinea van artikel 20 voorziene bijzondere geldboete niet verminderd en is de politierechtbank bevoegd om haar uit te spreken. »

Gegeven te Brussel, op 26 Maart 1936.

VAN 'S KONINGS WEGE :

De Minister van Justitie,